

NEISSERIA GONORRHOEAЕ

ГОНОКОКОВИ ИНФЕКЦИИ ПРИ ЖЕНИ

Етиологичният агент на гонорейта – *Neisseria gonorrhoeae*, е Грам отрицателен диплокок, с тропизъм към повърхността на едноредния цилиндричен епител на човешкия уро-генитален тракт.

ДОЛНА ГОНОРЕЯ

- Първично огнище за гонорейта са женската уретра (**уретрит**) и ендоцервикса (**ендоцервицит**).
- В 80% от случаите инфекцията протича субклинично с минимална субективна симптоматика – леко засилен флуор, лека дизурия.
- Неустановена или недостатъчно третирана, долната гонорея представлява голяма опасност от хронифициране и асцендиране на инфекцията.

АСЦЕНДЕНТНА ГОНОРЕЯ

- При около 20% от заболяните, спонтанно или под влияние на провокационни моменти, инфекцията се разпространява към горните етажи на женския генитален тракт и причинява **тазова възпалителна болест**.
- Най-честите усложнения на асцендентната гонорея са тубарен стерилитет, последващи извънматочни бременности, ставни увреждания.

ГОНОКОКОВИ ИНФЕКЦИИ ПРИ МЪЖЕ

При мъже, първоначално *Neisseria gonorrhoeae* колонизира мукозния епител на мъжката уретра (**уретрит**).

При ненавременно установяване и третиране на гонококова инфекция, патогените се разпространяват към епидидимуса (**епидидимит**) и простатата (**простатит**).

ДИАГНОСТИКА НА ГОНОКОКОВИ ИНФЕКЦИИ

Диагнозата на гонококова инфекция се поставя въз основа на директната детекция на антигена в различни проби в зависимост от локализацията му.

<u>Жени</u>	<u>Мъже</u>
Ендоцервикален секрет	Уретрален секрет
Уретрален секрет	Урина
Урина	Еякулат
	Простатен секрет

БАКТЕРИОСКОПСКИ
И КУЛТУРАЛНИ
МЕТОДИ

Бактериоскопските и културалните методи се отличават с висока специфичност, но по-ниска чувствителност в сравнение с методите на ДНК диагностиката.

ДНК
ДИАГНОСТИКА

Предпочитаният метод за диагностика на гонококови инфекции е полимеразно-верижната реакция (основен метод в ДНК диагностиката).

- Методът се характеризира с изключително висока чувствителност (>99 – 99.9%) и специфичност (>99.9%).
- Позволява детекция на патогена в минимални концентрации.
- Позволява детекция на патогена в голямо разнообразие от биологични проби, включително урина, с което се премахва неудобството свързано с процедурата по вземане на уретрален секрет.
- Намалява фалшиво-положителните резултати, защото риска от контаминация е сведен до минимум.
- Намалява фалшиво-отрицателните резултати, защото методът не изисква запазването на жизнеспособността на инфекциозния агент. Това е от особено значение, поради извънредната неустойчивост на гонококите във външна среда.
- Позволява детекция на патогена още в най-ранните стадии от развитието на инфекцията, с което спомага навременното третиране и избягване появата на последващи усложнения.